

## Lebede

Bragagiu

---

Din orizonturi australe  
În palmieri și în catarge  
Vin lebede - dalbe petale  
Pe azuriul fără margini

Spre înflorirea de lumină  
Din obosirea depărtării,  
Din țară verde și străină  
În plaiul alb al primăverii.

Cu glasurile lor înalte  
Ce sună-a trâmbițe de îngeri  
Suflete cheamă să tresalte  
Din neputințe și înfrângeri.

Lăsând argila cu tot lutul,  
Îngheboșirea - cu supusul  
Să reînceapă începutul,  
Să hotărască cu apusul.

Însă-n ecouri mai răsună  
Fără ca viața să o-ndrume  
O toamnă palidă de Lună  
Rămasă-n frunze și în urme.

Dar lebedele sparg tăcerea  
Ce șede-n mine încruntată,  
Că ea își scurge neputerea  
În rămășițele din baltă.

Trec zburătoarele de șoapte  
Prinse de lut și de iubire  
Și se îndreaptă mai departe  
Spre-o altă, proaspătă-nnoire.

Privirile și-avântă dorul  
Spre gingășia de crăieșe  
Și tremură în inimi zborul  
Ca sficiunile miresei.

Și-i înălțare, și-i lărgime,  
E roz de piersici, dalb de zarzăr,  
Petale-n vers de prospețime

Și stihul de cocor și barză.

Logodnicile îmbrăcate  
În straie caste de splendoare  
Pe bolta-albastră-naripate  
Ori pe pământ floare la floare.

Grăbindu-se-n nunta din Paște  
Cu toată inima și-avântul:  
Ce bucurie vor cunoaște  
Întregul cer și tot pământul!

O primăvară se întoarce  
Cu argintia frumusețe,  
De nu-nțeleg cum de se face  
C-oftez și-o umbră de tristețe.  
Victor Bragagiu